

XXXI

Διαθήκη τῆς 9 Νοεμβρίου 1736. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ. Ὁλόκληρον τὸ ἔγγραφον είναι γεγραμμένον διὰ τῆς αὐτῆς χειρός. Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων $0,284 \times 0,193$.

1736, Νοεμβρίου 9.

|² † *Eἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου |³ Πνεύματος καὶ τῆς Κυρίας τῆς Θεοτόκου. |⁴ Εἴστοτας ἐγὼ δὲ Ἀναγράστης δὲ Καλαποθέας εἰς |⁵ (σ)ὲ ἀστένεια ἔχω τὸ νοῦ μου σωστὸ καὶ ἀκέραιο |⁶ καὶ κάνω τὴ διαταγὴ μου καὶ ἀφίνω συχώρει|⁷ σι εἰσὲ δὲ τὸ κόσμο καὶ ἂς μὲ συχωροῦ καὶ δὲ θε|⁸ δὲ συχωρέσῃ τους. |⁹ Ε πρώτοις ἀφίνω γιὰ τὴ ψυχὴ |⁹ μου ἵνα σαρατάρι τοῦ παπᾶ Οἰκονόμου τοῦ |¹⁰ Κουρτάκη καὶ μισὸ τοῦ παπᾶ Σακελλάρη καὶ |¹¹ μισὸ τοῦ παπᾶ Καμινέα καὶ μισὸ τοῦ |¹² παπᾶ Κυριάκη καὶ τοῦ παπᾶ Μπαρκάση με|¹³ σὸ σαρατάρι καὶ τοῦ Πισκόπου μισὸ σα|¹⁴ ρατάρι καὶ τοῦ παπᾶ Νικόλα Νιαρχάκη με|¹⁵ σὸ σαρατάρι καὶ τὸ διάφορο δπον μοῦ θέλον|¹⁶ τε νὰ(r) παίρω τὸ μισό καὶ ἀφίνω τὴ μάννα |¹⁷ μου καὶ τὴ γυναικα μου εἰς (σ)τὰ σπίτια μου καὶ |¹⁸ εἰς (σ)τὰ ροῦχα μου κυρὰ νοικονυρὰ καὶ (σ)τὰ παι|¹⁹ δία μου κ(αὶ) τῆς Μαρούλας δσοι χρόνοι, τόσα γρό|¹⁰ σια νὰ παίρω, δπον εῖχα κοπέλλι.*

XXXII

Πώλησις ὑποθηκευμένου τῆς 9 Ιανουαρίου 1737. Τὸ ἔγγραφον στερεῖται τονισμοῦ. Ἐπὶ φύλλου χάρτου διαστάσεων $0,285 \times 0,196$.

1737, Γεναρίου 9.

|² † *Ομολογῶ ἐγὼ ἡ Γιαννοῦ ἡ Φάσσαρα μὲ τὰ παιδί|³α μου, πὼς μοῦ ἐφάνη καλὸ καὶ οἰκείας μου βουλῆς εἰς |⁴ πονλῶ τὴ λαζίδα εἰς τὸ Πισεστίστες, δπον τὴν εῖ|⁵ χα ἀπὸ τοῦ Λία τοῦ Ματόλη καὶ μοῦ τὴν εἶχε ἀμα|⁶ νάτι καὶ δὲ μοῦ ἐδωσε τίποτες, εἴτε ἀσπρα εἴτε |⁷ διάφορο. Τώρα ἀπεπλάσκω καὶ ἀπεπονλῶ |⁸ τη τοῦ ἀνιψιοῦ μου τοῦ Νικολάκη τοῦ Κατζη|⁹ ράκη γιὰ γρόσια 5, ἥγον πέτε, νὰ εἴραι |¹⁰ κύριος νοικο-κύρι|¹¹ σι δὲ Νικολάκης δὲ Κατζηρέ|¹¹ ας καὶ ἐμεῖς οἱ ἄγωθε γεγραμμένοι ξένοι καὶ ἀμέτο|¹² χοι καὶ δποιος ἐβγεῖ καὶ τὸν ἀπιτείνει νὰ ἔχω ἐγὼ |¹³ ἡ Γιαννοῦ ἡ Φάσσαρα καὶ τὰ παιδιά μου νὰ τὴ κε|¹⁴ φαλιώνω καὶ εἰσὲ αὐτὸ τοῦ ἐδωσα τὴν δμο|¹⁵ λογία μου εἰς τὰς εἰς τὰς χεῖρας του.*

|¹⁶ κυριακούλης σαπατεας με επερεκαλεσε ν θια μου |¹⁷ ν Φασενα και εγραφα και μαρτηρω.

